

IULIAN MINCU

n. 21 mai 1927, comuna Lucieni, județului Dâmbovița.

Membru din 1990 al Academiei de Științe Medicale din România și în conducerea a 11 societăți internaționale de medicină sau al unor comitete de conducere internaționale (între care: Comitetul Director al Societății de Diabet a Țărilor Europene de Est, Federația Internațională de Diabet, Federația Europeană a Societăților de Nutriție, Asociația nutriționiștilor francezi, Societatea Diabetologilor din Statele Unite, Societatea de Medicină Internă cu sediul la Basel, Uniunea Medicală Balcanică etc.).

A fost membru fondator și, în perioada 1974-1999, președinte al Societății de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice, apoi președinte de onoare. A fost membru al Academiei de Științe din New York, membru al Academiei de Arte, Cultură și Istorie, Sao Paulo - Brazilia, membru al Academiei de Științe Medicale, fiind distins cu numeroase premii și distincții (de exemplu: medalia „Contribution to University Education” ABI, Statele Unite, 1991, international Educator of the year 2004, Universitatea Cambridge), menționat ca om al anului în 1991 și 1992, sau în diferite bibliografii și dicționare naționale și internaționale (Dicționarul specialiștilor, 1996; Enciclopedie medicală românească, N. Ursea, 2001, IBC Cambridge și ABI - Statele Unite). A fost, de asemenea, laureat al Academiei Române pentru lucrările sale Dislipidemiile (1978) și Hipoglicemiile (apărută în 1990 și premiată în 1993) și distins cu Diploma „Mențiune” de Academia de Medicină franceză, pentru lucrarea Diabetul zaharat 1977 (prefațată de Maurice Derot, membru al Academiei Franceze), precum și de Academia Braziliană de Cultură și Istorie cu Diploma de „Grande Comendador” (1994).

Absolvent al Facultății de Medicină Generală București (în 1953) și al Facultății de Chimie Secția Biochimie, Universitatea din București (1965), cu specializări în Franța, Statele Unite, Elveția, Marea Britanie, Germania. Devine doctor medicină în 1960 și doctor docent în științe medicale în 1970. Titlul de profesor universitar îl obține în anul 1967 la Universitatea de Medicină București. A lucrat ca Visiting Professor în America Latină (1970), Statele Unite Columbia University (1973, 1975, 1980, 1984), Hospital Hotel Dieu - Franța (1970, 1972, 1985), Marea Britanie - Londra Guy's Hospital (1970, 1972, 1985), Elveția - Geneva (1980, 1982, 1984), Germania Mainz, Dusseldorf, Ulm, Köln (1974, 1979, 1985, 1992) etc.

În calitate sa de conducător științific pentru obținerea titlului de doctor în medicină, prof. Iulian Mincu a pregătit în școala sa, începând cu anul 1975, un număr de 91 de doctori în medicină. El va deține funcția de șef de catedră la disciplina Diabet, Nutriție și Boli Metabolice, din anul 1967 până în 1997 și va fi decan al Facultății de Specializare și Perfecționare a Farmaciștilor în perioada 1969-1976. Din 1997 a fost director general al Institutului de Cercetări Medicale „Ștefan Milcu” din București.

Autor a 37 de monografii și tratate dintre care 6 în limbi străine și 782 cercetări științifice dintre care 230 articole și 180 comunicări științifice în limbi străine. Președinte al Societății de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice, România (1974-1999); președinte al Fundației „Nutriția umană”, România; Mențiunea Academiei de Medicină Franceză pentru lucrarea Diabetul zaharat; fondator al Societății de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice (1974-1999); organizator al Centrului Antidiabetic de la Spitalul Colțea (1942) și al Clinicii de Nutriție Diabetică (1948-1967); organizator a peste 25 de Congrese cu participare internațională; ctitor al Institutului „N. Paulescu” (1995); ministru al Sănătății (1992-1996); promotor al înființării a 4 centre de chirurgie cardiacă în universitățile din România și a 7 spitale cu atribuții de urgență în București (1995), al formării medicale prin înființarea rezidențiatului (1994). A susținut înființarea a 95 de centre de diagnostic și terapie în mediul rural. A contribuit la crearea Asigurărilor de Sănătate din România (1994). A contribuit la introducerea dreptului la cinci medicamente compensate pentru boala adultii.